AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2023/852

af 19. april 2023

om ændring af afgørelse (EU) 2015/1814 for så vidt angår den mængde kvoter, der skal overføres til markedsstabilitetsreserven for Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner frem til 2030

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Parisaftalen ([4]), der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) (»Parisaftalen«), trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne i Parisaftalen er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Denne forpligtelse er blevet styrket med vedtagelsen inden for rammerne af UNFCCC af Glasgowklimaaftalen den 13. november 2021, hvor UNFCCC-partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, anerkender, at virkningerne af klimaændringerne vil være langt mindre ved en temperaturstigning på 1,5 °C sammenlignet med en på 2 °C, og er fast besluttet på at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C.

(2) Det presserende behov for at holde Parisaftalens mål på 1,5 °C i live er blevet mere markant som følge af konklusionerne i den sjette vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer om, at den globale opvarmning kun kan begrænses til 1,5 °C, hvis der straks foretages kraftige og vedvarende reduktioner af de globale drivhusgasemissioner inden for dette årti.

(3) Håndtering af klima- og miljørelaterede udfordringer og opnåelse af målene i Parisaftalen er centrale elementer i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om »den europæiske grønne pagt« (»den europæiske grønne pagt«).

(4) Den europæiske grønne pagt kombinerer et omfattende sæt af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, og indeholder en ny vækststrategi med fokus på at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor økonomisk vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede risici og konsekvenser. Samtidig rummer denne omstilling ligestillingsaspekter og har en særlig indvirkning på visse

([1]) EUT C 152 af 6.4.2022, s. 175.
([2]) EUT C 301 af 5.8.2022, s. 116.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 14.3.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.3.2023.
([4]) EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

ugunstigt stillede og sårbare grupper såsom ældre, personer med handicap, personer med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund samt personer og husstande med lav indkomst og lav mellemindkomst. Den indebærer også større udfordringer for visse regioner, navnlig strukturelt dårligt stillede regioner og randområder, samt for øer. Det er derfor nødvendigt at sikre, at omstillingen er retfærdig og inklusiv, og at ingen lades i stikken.

(5) Nødvendigheden og værdien af at levere resultater med hensyn til den europæiske grønne pagt er kun blevet større i lyset af covid-19-pandemiens meget alvorlige indvirkning på EU-borgernes sundhed, leve- og arbejdsvilkår og trivsel. Denne indvirkning har vist, at vi er nødt til at forbedre modstandsdygtigheden i vores samfund og vores økonomi i relation til eksterne chok og skride til handling i god tid for at forebygge eller afbøde indvirkningen af eksterne chok på en måde, der er retfærdig og fører til, at ingen lades i stikken, heller ikke dem, der er i risiko for at blive ramt af energifattigdom. Europæiske borgere giver fortsat stærkt udtryk for, at dette især gælder klimaændringer.

(6) Unionen forpligtede sig til at reducere Unionens nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030 i det ajourførte nationalt bestemte bidrag, der blev forelagt UNFCCC's sekretariat den 17. december 2020.

(7) Gennem vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ([5]) har Unionen i lovgivningen fastsat målet om klimaneutralitet i hele økonomien senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter. Ved nævnte forordning fastsættes der også et bindende EU-mål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030, og det fastsættes, at Kommissionen skal bestræbe sig på at tilpasse alle fremtidige udkast til foranstaltninger eller lovgivningsforslag, herunder budgetmæssige forslag, til målene i nævnte forordning og i alle tilfælde, hvor der ikke sker en sådan tilpasning, give en begrundelse herfor som led i den konsekvensanalyse, der ledsager disse forslag.

(8) Alle økonomiske sektorer skal bidrage til at opnå de emissionsreduktioner, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119. Ambitionen for EU's emissionshandelssystem (»EU ETS«), der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ([6]), bør derfor tilpasses for at bringe det i overensstemmelse med målet om at reducere nettodrivhusgasemissioner for økonomien som helhed for 2030, målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastsat i forordning (EU) 2021/1119.

(9) For at afhjælpe den strukturelle ubalance mellem udbud af og efterspørgsel efter kvoter på markedet blev der ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 ([7]) oprettet en markedsstabilitetsreserve (»reserven«) i 2018, som har været i anvendelse siden 2019. Uden at det berører yderligere revisioner af reserven som led i den generelle revision af direktiv 2003/87/EF og afgørelse (EU) 2015/1814 i 2023, bør Kommissionen løbende overvåge, hvordan reserven fungerer, og sikre, at reserven holdes egnet til formålet i tilfælde af fremtidige, uforudsigelige, eksterne chok. En solid og fremadskuende reserve er afgørende for at sikre integriteten af og effektivt styre EU ETS, således at det som et politisk værktøj kan bidrage til at opnå Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastsat i forordning (EU) 2021/1119.

(10) Reserven fungerer ved at udløse justeringer af de årlige kvotemængder, der skal auktioneres. For at sikre den størst mulige grad af forudsigelighed, blev der ved afgørelse (EU) 2015/1814 fastsat klare regler for overførsel af kvoter til reserven og frigivelse af kvoter herfra.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).

(11) I henhold til afgørelse (EU) 2015/1814 skal der, hvis den samlede mængde kvoter i omsætning ligger over den fastsatte øvre tærskel, trækkes en kvotemængde svarende til en given procentdel af den samlede mængde kvoter fra de kvotemængder, der skal auktioneres og overføres til reserven. Omvendt skal der, hvis den samlede mængde kvoter i omsætning falder til under den fastsatte nedre tærskel, frigives en kvotemængde fra reserven til medlemsstaterne, som lægges til de kvotemængder, der skal auktioneres.

(12) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 ([8]) blev afgørelse (EU) 2015/1814 ændret ved at fordoble den procentsats, der skal anvendes til at fastsætte mængden af kvoter, som hvert år skal overføres til reserven, fra 12 % til 24 % indtil den 31. december 2023 med henblik på at sende et troværdigt investeringssignal for at reducere CO_2-emissionerne på en omkostningseffektiv måde. Denne ændring blev vedtaget i sammenhæng med Unionens tidligere 2030-klimamål for reduktion af drivhusgasemissionerne i hele økonomien med mindst 40 % sammenlignet med 1990-niveauerne.

(13) I overensstemmelse med afgørelse (EU) 2015/1814 skulle Kommissionen senest tre år efter starten for anvendelsen af reserven foretage sin første evaluering af reserven med udgangspunkt i en analyse af det europæiske kvotemarkeds funktion og om nødvendigt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag.

(14) Kommissionen fokuserede ved evalueringen af reserven, som den foretog i overensstemmelse med afgørelse (EU) 2015/1814, navnlig på den procentsats, der anvendes til at fastsætte den mængde kvoter, der skal overføres til reserven, samt på den numeriske værdi for tærskelværdien for den samlede mængde kvoter i omsætning og den mængde kvoter, der skal frigives fra reserven.

(15) Den analyse, der er foretaget i forbindelse med Kommissionens evaluering af reserven, og den forventede udvikling, der er relevant for kulstofmarkedet, viser, at en andel på 12 % af det samlede antal kvoter i omsætning til fastsættelse af mængden af kvoter, der skal overføres til reserven hvert år efter 2023, er utilstrækkelig til at forhindre en betydelig stigning i overskuddet af kvoter i EU ETS. Fastholdelsen af satsen på 24 % i denne afgørelse bør ikke berøre yderligere revisioner af reserven, herunder, såfremt det er relevant, en yderligere ændring af procentsatsen til fastsættelse af mængden af kvoter, der skal overføres til reserven, som led i den generelle revision af direktiv 2003/87/EF og afgørelse (EU) 2015/1814 i 2023.

(16) Målet for denne afgørelse, nemlig en videreførelse af de nuværende parametre for reserven som fastsat i henhold til direktiv (EU) 2018/410, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(17) Afgørelse (EU) 2015/1814 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændring af afgørelse (EU) 2015/1814

I afgørelse (EU) 2015/1814 affattes artikel 1, stk. 5, første afsnit, sidste punktum, således:

»Uanset dette afsnits første og andet punktum fordobles de procentsatser og de 100 millioner kvoter, der er omhandlet i nævnte punktummer, indtil den 31. december 2030.«

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. april 2023.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	J. ROSWALL
Formand	*Formand*